

מונתקף רבין
השחצות בפאריס

מנהל „אזרחים תומכי
פרס” ביקר בפאריס
בשיא מערכת

מנהל בחירות גרי
עסקים בפאריס

הבחירות - ימים מעטים לפני הפירסום

הקשר

הצטרפתי

החשד הראשון נפל על ז'אק פרידמן, מיליונר צרפתי השוהה עתה בארץ והמממן חלק ניכר מתקציב הבחירות של שימעון פרס. פרידמן, המציג עצמו כ„יועצו של פרס לענייני תדמית” הוא דמות ידועה בצרפת. הוא עומד בראש מישרד-פירסום גדול, והוא שותף בכמה עיתונים ובתנת-הרדיו אירופה מיספר 1. פרידמן הוא ידיד אישי של ז'אן דרווי, אולם גם פרידמן וגם דרווי הכחישו שמקור הידיעה הוא פרידמן, ופרידמן אף הוכיח שבשבועות האחרונים לא יצא כלל את הארץ. על-פי טענת דרווי נתן לו המקור האלמוני שלו מיס-מכים המוכיחים את הידיעה.

ויק'אנד בפאריס

אחד מאנשי-המפתח במטהו של שימעון פרס הוא אלקנה גלי. גלי הקים למעשה את האגודה שבשמה נערכה כל מערכת-התעמולה היקרה למען פרס. אל"ף - אזרחים תומכי פרס, האגודה שברה דברים במלון דן ברחוב הירקון ב"תל-אביב, סמוך לבניין מיפלגת-העבודה, והפכה אותם למישרדיה. למרות שגלי טען בצניעות באוזני העולם הזה „לא אני הקמתי את אל"ף, אני הייתי רק אחד המקימים”, ידוע גלי כרוח החיה מאחורי אל"ף.

גלי עיתונאי-לשעבר ומומחה לתיקשורת המונית, היה בחודשים האחרונים פעיל ביותר למען פרס. הוא ערך מדי יום ביומו עשרות פגישות, הכין מערכות הסברה ופירסומה, נפגש עם פעילים ועסקנים וליווה את פרס למרבית פגישותיו, שנערכו במיסי-גרת המאבק הפנימי שבעבודה. למרות שפרס וגלי מכירים זה את זה כבר עשרות שנים, התהדק הקשר ביניהם דווקא בחודשים האחרונים, ולדעת רבים גלי הוא כיום האיש המקורב ביותר לפרס. רק טבעי היה שערב הבחירות הפנימיות יגבר אלקנה גלי את מאמציו ועבודתו. כל עסקי-בחירות יודע שהימים האחרונים לפני הבחירות הם גורליים, ושיש להשקיע בהם את מירב המאמצים. והנה, דווקא שבוע לפני הבחירות אייפשו היה למצוא את גלי בארץ. בתחילת השבוע שעבר היה גלי בפאריס.

גלי הכחיש באוזני העולם הזה כל קשר בינו ובין הידיעה שפורסמה ב"לאקספרס". אני נוסע הרבה מאוד לחוץ-לארץ. העסקים שלי הם בחו"ל, וכך הגעתי גם לפאריס. לא הייתי הרבה זמן בפאריס, כבר כמה חודשים, או החלטתי לקפוץ לשם לוויק'אנד ולערוך כמה פגישות-עסקים.

גלי הוא בעליה של חברה בשם אינפור-מדיה, אשר מקום מושבה הוא בניו-יורק. החברה משקיעה כספים ונכנסת לשותפויות בפרוייקטים הקשורים באמצעי-תיקשורת. עיקר עסקיו של גלי הם בארצות-הברית, ויש לו גם כמה עסקים בלונדון ובז'נבה. צרפת אינה נמצאת על מפת העסקים שלו. אלקנה גלי התפרסם כעורך וכקריין בקול-ההגנה המחתרתי. אחר-כך עבד כמה שנים במערכת-הביטחון, במרבית הזמן לצי-דו של שימעון פרס, ואף עסק בכתיבה עיתונאית. הוא היה מעמודי התווך של קבוצת העיתונאים שכונתה בזמנו על-ידי העולם הזה יונייטד פרס. עד לפני שנתיים היה גלי אחד מראשי התעשייה האווירית, מעוזו של פרס. ועסק

רבין, כדי שהבומרנג יפעל נגד פרס. התקבלה על-ידי הכל בספקנות רבה. הסיפור עצמו ידוע מזה שבועות רבים לעיתונאים, חברי-כנסת ולכל מי שקרא את ספרו של דרווי, הקשר הישראלי, שהופיע בצרפת לפני חמישה חודשים. מילבד עיתונאים, שבדקו את הסיפור ושהגיעו למסקנה שהוא מצוץ מהאצבע, לא התייחסו אליו איש ברצינות. הכל הבינו שהוא חלק ממערכת-ההשמצות שליוותה את המאבק בין פרס ורבין, שכללה כתיבת מיכתבים מפוברקים למערכות העיתונים נגד רבין על-ידי אנשי פרס. והחשד שאחד מאנשי מטהו של רבין פרץ למישרד-פירסום שעבד בשביל פרס. גם דרווי עצמו כותב בסיפרו שמיורחי אמנם הציע באמצעות האלוף (מיל) רחבעם („גאנדי”) זאבי את הכסף לרבין, אך שרבין דחה את ההצעה על הסף.

רק למחרת פירסום הידיעה ביקש פרס מכתב-הטלוויזיה ניסים מישעל לראיין אותו על נושא זה. פרס הכחיש נמרצות שהיתה לו יד בפירסום. אולם צופי הטל-וויזיה לא יכלו שלא להבחין בפניו הנפער לים של פרס, ובכך שלראשונה מאז החל מופיע בטלוויזיה הוא התבלבל לפני המצלמה.

השאלה אם יצחק או לאה רבין קיבלו או לא קיבלו רבע מיליון לירות מבצאל או לא קיבלו רבע מיליון לירות מבצאל מיורחי, האיש ששמו נקשר פעמים רבות עם הפשע המאורגן, ומי שהשופטת קבעה שהוא דן על עיסקת-סמים, שוב לא העסיקה את הציבור הרחב ואת מצביעי מיפלגת-העבודה. השאלה היחידה שהפכה חשובה היתה האם היה זה שימעון פרס, או אחד מאנשיו, שהדליף את הסיפור ל"לאקספרס". גירסה, שאותה ניסו אנשי פרס להפיץ, כאילו הודלף הסיפור דווקא על-ידי חוגי

הפצצה שהוטלה במוצאי-השבת הי אחרונה על-ידי השבועון הצרפתי "לאקספרס" הדאיגה בתחילה את אנשי רבין. רובם היו עם לאה ויצחק רבין בשעות הקשות, שבהן התחיל להתגלגל כדור-השגל, כאשר התגלה לפני שלוש שנים וחצי חשבון הדולארים שלה. הכל זכרו איך ידיעה עיתונאית אחת הביאה, בסופו של דבר, לנפילתו של ראש-הממשלה. הסיפור של "לאקספרס", כאילו מימן הי קבלן בצלאל מיורחי את תשלום הקנס בסך 250 אלף הלירות (כשני מיליון לירות בכסף של היום) של לאה רבין, יכול היה לחסל את רבין סופית מהבחינה הפוליטית, במיוחד כשסיפור זה פורסם כמה ימים לפני הבחירות הפנימיות במפלגת העבודה. תוך כמה שעות יכלו אנשי רבין לנשום לרווחה ופרצופיהם של אנשי פרס נפלו. הידיעה פעלה כבומרנג. זהו הסיגנון של שימעון פרס. הרוצה להיות ראש-הממשלה! אמרו האנשים ברחוב. אנשי פרס גימגמו והכחישו את מה שטען כתב השבועון "לאקספרס", ז'אן דרווי, כאילו קיבל את החומר מידי מקורב של שימעון פרס.

הנרוץ: סמות חיר.

אני מצטער שאינני יכול להזדהות, אך הדבר האחד שאני יכול לומר לך - אני עובר מס-הכנסה (ולא מה'וטריס).

ובכן בפסיטה שערכנו זה מכבר על ספרים של בצלאל מזרחי נחגלה צ"ק ע"ס - 2500000. אסר עורר את חשדנו.

החבר שצ"ק זה הועבר לחשלוס חוב של לאה רבין (לאחר שקיבלה קנס בביח המשפט). הכבריו כל בצלאל היו - גנדי סידר זאת ליצחק רבין כהלוואח!

סיפור מדהים זה ידוע לזכב יפה מעיחוף "הארץ".

העיתון מחסס לפרסט, שכך היועץ המשפטי של העיתון מחמיר הפעם לאור המשפט אשר היה (וסרם בסהייט ערעורו).

דבר מדהים נוסף - איש צמרת הליכוד אשר יודע על פרשה זו - מחכה להתפתחויות במפלגת העבודה ומקווה למוצץ פרשה זו - סמוך למועד הבחירות.

אני מוצא לנכון לספר לך סיפור מדהים זה משום שנדמה לי שיש לכודרו מכל שיקולים

אחרים זולו. העובדה הבסיסית האחת - משמחת רבין היא סחם משפחה מושחתת ורודפת בצע!

צר לי ששמעון פרס (שנאו נפשי) יהנה כאן מהשלל - אך אין ברירה, יש להוקיע ולפרסם

ברכים סיפור מצועז זה.

מיכתב אנונימי
המכתב שהגיע למערכת העולם הזה, ולמערכות עיתונים נוספים, אשר פתח את ההליך שהביא לשערוריה. מקורבי רבין טוענים שדווקא הפיסקה האחרונה, בה מציין הכותב אל"ף מוני שפרס הוא „שנאו נפשי”, מעוררת חשדות כבדים כלפי חוגי פרס. פירסום הידיעה פעל כבומרנג, לרעת שמעון פרס.